Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 88.335 van 28 juni 2000

A. 91.371/VIII-1772

In zake : **ZICOT** Georges,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Nathalie TISON, advocaat, boulevard Audent 15
6000 Charleroi,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister van Justitie,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat, Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de vordering die Georges ZICOT op 28 april 2000 heeft ingesteld met het oog op de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit d.d. 21 februari 2000 waarbij de minister van Justitie hem de bevordering tot gerechtelijk afdelingsinspecteur weigert;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van datzelfde besluit vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 15 juni 2000, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 26 juni 2000;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van mevrouw GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. TISON, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoeker, die sedert 1 oktober 1985 lid is van de gerechtelijke politie, is op 1 oktober 1994 benoemd tot eerstaanwezend inspecteur; hij is aangesteld in het gerechtelijk arrondissement Charleroi.

2. Aan hem is een schorsing in het belang van de dienst opgelegd die ingegaan is op 1 december 1996 en waaraan een einde is gemaakt bij ministerieel besluit van 21 februari 2000 op het advies van het comité tot

regeling van de gerechtelijke politie bij de parketten; bij datzelfde ministerieel besluit wordt hij met ingang van 1 maart 2000 en in het belang van de dienst van ambtswege in overtal overgeplaatst naar het parket van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel. Hij is in verdenking gesteld in het kader van een gerechtelijk onderzoek dat in Neufchâteau is aangevat en in Nijvel wordt voortgezet. Dat onderzoek is nog altijd aan de gang.

3. Op 14 augustus 1998 heeft verzoeker zich kandidaat gesteld voor een betrekking van gerechtelijk afdelinginspecteur bij de brigade van Charleroi.

4. Verzoeker is op 28 september 1998 en op 7 juli 1999 geëvalueerd. Bij die twee evaluaties, waarvan de laatste heeft plaatsgehad in het licht van de bevordering, wordt hem de vermelding "goed" toegekend, maar wordt voorbehoud gemaakt wat betreft verzoekers aanleg voor administratief werk en zijn organisatietalent. Verzoeker heeft die evaluaties van zijn visum voorzien en daarbij vermeld dat hij "geen enkele opmerking te maken" had.

5. Op 15 juli 1999 brengt de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Charleroi het volgende advies uit :

" 1. Wijze van dienen : de grote beschikbaarheid voor de dienst staat in schril contrast met een, naar onachtzaamheid zwemend, duidelijk gebrek aan zin voor organisatie en methode;

2. Rendement : goed met enig voorbehoud wat de kwaliteit van het werk betreft, vooral op het stuk van het naleven van de procedureregels;

3. Beroepsbekwaamheid : excellente technische kennis van de materie die hij voorheen behandelde;

4. Persoonlijkheid : dynamisch en creatief. Heeft het moeilijk met toezicht vanwege de hiërarchie.

Conclusie : onder het voorbehoud dat het moeilijk is iemand te evalueren die al bijna drie jaar niet meer in de dienst werkt, breng ik een gunstig advies uit.".

6. Bij een ministerieel besluit van 21 februari 2000 wordt beslist verzoeker de bevordering tot gerechtelijk afdelingsinspecteur te weigeren. Dat is de bestreden handeling, die als volgt gemotiveerd is :

" Gelet op de wet van 7 april 1919 tot instelling van gerechtelijke officieren en agenten bij de parketten, laatst gewijzigd bij de wet van 5 augustus 1992,

Gelet op het koninklijk besluit van 19 december 1997 houdende de administratieve rechtspositie en de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten, laatst gewijzigd bij het koninklijk besluit van 23 december 1998, inzonderheid op de artikelen 129 en 141;

Gelet op het feit dat per 1 januari 1998 430 betrekkingen van gerechtelijk afdelingsinspecteur vacant zijn bij de brigades van de gerechtelijke politie; dat met toepassing van artikel 28 van het voormelde koninklijk besluit van 19 december 1997 aan de gerechtelijke agenten kennis is gegeven van de vacantverklaring van die betrekkingen d.d. 11 augustus 1998; dat de kandidaten voor een bevordering aan de voorwaarden voor bevordering moeten voldoen vanaf een datum gelegen in de periode van 1 januari 1998 tot en met 30 juni 1998 en dat de eventuele bevordering ingaat op de in die periode gelegen datum vanaf welke zij die voorwaarden vervullen;

Gelet op de kandidatuur van de heer Georges ZICOT voor een betrekking van gerechtelijk afdelingsinspecteur;

Gelet op het feit dat hij sedert 17 december 1993 houder is van het getuigschrift van het eerste gedeelte van de middelbare graad van de School voor criminologie en criminalistiek;

Overwegende dat hij op 1 januari 1998 elf jaar anciënniteit in zijn graad telt;

Overwegende dat hij, gelet op zijn voorkeuren inzake administratieve standplaats, op zijn taalrol en op zijn rangschikking overeenkomstig artikel 36 van het voormelde koninklijk besluit van 19 december 1997, in aanmerking kan komen voor een bevordering tot gerechtelijk afdelingsinspecteur bij de brigade van Charleroi;

Overwegende dat de Procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Charleroi, onder het voorbehoud dat het moeilijk is iemand te evalueren die al bijna drie jaar niet meer in de dienst werkt, een gunstig advies heeft uitgebracht over de wijze van dienen, het rendement, de beroepsbekwaamheid en de persoonlijkheid van de betrokkene met het oog op een bevordering tot gerechtelijk afdelingsinspecteur;

Overwegende dat :

- het gerechtelijk onderzoek dat oorspronkelijk in Neufchâteau was ingesteld en in het kader waarvan de heer ZICOT door onderzoeksrechter CONNEROTTE in verdenking is gesteld, nog steeds loopt;

- de heer ZICOT sedert 1 december 1996 preventief geschorst is in het belang van de dienst;

- de heer ZICOT op 4 juni 1999 door onderzoeksrechter VAN ELSLANDER te Nijvel in verdenking gesteld is op beschuldiging van valsheid in geschrifte en gebruik van valse stukken;

- de Procureur des Konings te Charleroi in zijn advies van 15 juli 1999 schrijft dat :

    - de grote beschikbaarheid van de heer ZICOT voor de dienst in schril contrast staat met een naar onachtzaamheid zwemend, duidelijk gebrek aan zin voor organisatie en methode;

    - hij het moeilijk heeft met toezicht vanwege de hiërarchie;

    - zijn rendement goed wordt geacht met enig voorbehoud wat de kwaliteit van het werk betreft, vooral op het stuk van het naleven van de procedureregels.

Overwegende dat de heer ZICOT niet voldoet aan de vereisten inzake wijze van dienen, rendement, beroepsbekwaamheid en persoonlijkheid om gerechtelijk afdelingsinspecteur te kunnen zijn en dat de bevordering hem bijgevolg moet worden geweigerd;";

Overwegende dat, volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, "de schorsing van de tenuitvoerlegging ... alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op

voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende, wat het gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoeker uiteenzet dat de bestreden handeling "hem niet alleen een zeker materieel nadeel berokkent maar ook en vooral een buitengewoon groot moreel nadeel doordat de handeling steunt op argumenten waarmee een vernietigend oordeel wordt geveld over de houding van verzoeker in bepaalde dossiers waarmee hij was belast"; dat hij tot staving van die bewering aanvoert dat in de door hem bekritiseerde weigering om hem te bevorderen gewag wordt gemaakt van lopende gerechtelijke onderzoeken te zijnen laste, wat volgens hem een schending van het vermoeden van onschuld vormt, aangezien hij, ondanks zijn professionele capaciteiten en kwaliteiten en ondanks de gunstige adviezen van zijn hiërarchische meerderen, gestraft wordt voor feiten "waarvan hij in de toekomst (wellicht) volledig zal worden vrijgepleit"; dat hij betoogt dat hij zo gelijkgesteld wordt met een personeelslid dat schuldig is aan de hem ten laste gelegde feiten, wat zoveel betekent als een tuchtstraf en dat het daaruit voortspruitende nadeel noch door een vernietigingsarrest, noch door de toekenning van schadevergoeding kan worden goedgemaakt; dat hij daarop laat volgen dat hij geslaagd is voor de examens voor gerechtelijk commissaris en dat hij naar die betrekking zou kunnen dingen indien de bevordering waarom hij verzocht heeft hem zou worden toegestaan; dat verzoeker benadrukt dat de normen betreffende de gerechtelijke politie, met inbegrip van de voorwaarden om tot gerechtelijk commissaris te kunnen worden bevorderd, per 1 januari 2001 veranderen en dat het volgende bericht van vacante betrekkingen van die graad voor hem dan ook de laatste kans zal zijn om zich daarvoor kandidaat te stellen; dat hij ten slotte van oordeel is dat hij "jaren nuttige ervaring om een

leidinggevend ambt uit te oefenen zal verliezen en duidelijk een vertraging zal oplopen die overeenkomt met de duur van de procedure tot nietigverklaring, zulks ongeacht de afloop ervan, niet alleen wat deze bevordering betreft, maar ook voor de rest van zijn loopbaan, doordat hij, voor elke toekomstige bevordering die hij zal ambiëren, op onrechtvaardige wijze achtergesteld zal worden ten opzichte van de overige kandidaten die naar dezelfde betrekking dingen, op zijn minst doch in elk geval wat zijn anciënniteit en zijn ervaring betreft";

Overwegende dat de verwerende partij in de eerste plaats opmerkt dat verzoeker gewag maakt van "een zeker materieel nadeel", maar geen enkele precisering in dat verband geeft en dat zulk een nadeel in principe trouwens niet als ernstig en moeilijk te herstellen wordt beschouwd; dat zij van mening is dat verzoeker, wanneer hij de schending van het vermoeden van onschuld aanvoert, geen nadeel beschrijft maar een wettigheidsbezwaar uit; dat zij in verband met de aangevoerde schending benadrukt dat de verwijzing naar lopende gerechtelijke onderzoeken niet het enige motief is van de bestreden handeling, die ook steunt op het advies d.d. 15 juli 1999 van de procureur des Konings en dat uit geen enkele van de in die handeling gebruikte bewoordingen "kan worden afgeleid dat verzoeker schuldig zou zijn verklaard aan feiten waarop die strafrechtelijke onderzoeken betrekking hebben of dat hem wegens die feiten een tuchtstraf zou zijn opgelegd"; dat zij aanvoert dat de bewering dat alle hiërarchische meerderen van verzoeker met diens bevordering instemmen, genuanceerd moet worden en dat zij in de uitgebrachte beoordelingen gegevens aanwijst waaruit volgens haar bepaalde leemten blijken; dat zij opmerkt dat verzoeker over die beoordelingen geen enkele opmerking heeft gemaakt; dat zij er in verband met een eventuele kandidatuur van verzoeker voor de betrekking van gerechtelijk commissaris op wijst, enerzijds dat

verzoeker niet beweert te voldoen aan alle voorwaarden die krachtens artikel 2 van het koninklijk besluit van 17 december 1998 betreffende de bevordering van gerechtelijke agenten bij de parketten tot de graad van gerechtelijk commissaris of van laboratoriumcommissaris vervuld moeten zijn en anderzijds dat niet uitsluitend gerechtelijke afdelingsinspecteurs in de betrekking van gerechtelijk commissaris kunnen worden benoemd; dat de verwerende partij inzake het vooruitzicht van een wijziging, per 1 januari 2001, van de normen betreffende de gerechtelijke politie, aangeeft dat het aangevoerde nadeel hypothetisch is en hoe dan ook niet het gevolg zou zijn van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling; dat de weigering van de verwerende partij om verzoeker te bevorderen volgens haar niet betekent dat verzoeker geen kans meer heeft om bevorderd te worden, aangezien er in het rechtsgebied van het hof van beroep te Bergen negen betrekkingen van gerechtelijk afdelingsinspecteur vacant zijn; dat zij, met verwijzing naar de structuur van de gerechtelijke politie bij de parketten, tevens uitlegt dat de graad van gerechtelijk afdelingsinspecteur geen "leidinggevend ambt" is en dat de uitoefening van die functie niet de gelegenheid biedt om een dermate specifieke ervaring op te doen dat het feit uit die functie geweerd te worden een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou opleveren; dat de verwerende partij ten slotte opmerkt dat verzoeker een betrekking van gerechtelijk afdelingsinspecteur ambieert in het gerechtelijk arrondissement Charleroi, maar dat hij niets onderneemt tegen het ministerieel besluit van 21 februari 2000 waarbij een einde wordt gemaakt aan zijn preventieve schorsing en waarbij hij ambtshalve en in het belang van de dienst wordt verplaatst op grond van adviezen waarin wordt gesteld dat een eventuele reïntegratie van verzoeker bij de politie "buiten het gerechtelijk arrondissement Charleroi" zou moeten geschieden, wat volgens haar een incoherente houding is;

Overwegende dat verzoeker alleen beweert dat hij een materieel nadeel lijdt maar die bewering op generlei wijze staaft; dat dit aspect van het aangevoerde nadeel niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat uit de bestreden handeling geenszins de wil blijkt om verzoeker te straffen en dat de vermelding dat een gerechtelijk onderzoek aan de gang is, wat op zich niet wordt betwist, geen enkel oordeel inhoudt dat tegen het vermoeden van onschuld ingaat; dat het eventuele nadeel in dat opzicht zou voortvloeien uit het gerechtelijk onderzoek zelf en niet uit de vermelding ervan in een akte waarvan niet wordt beweerd dat daaraan enige ruchtbaarheid zou zijn gegeven; dat die vermelding overigens niet het enige motief van de bestreden handeling is; dat die handeling ook steunt op negatieve gegevens in de uitgebrachte adviezen, over welke gegevens verzoeker geen enkele opmerking heeft gemaakt toen hij er kennis van heeft genomen; dat met verzoeker niet kan worden meegegaan wanneer hij stelt dat de bestreden handeling hem zijn laatste kans ontneemt op een bevordering vóór de hervormingen van de gerechtelijke politie die op 1 januari 2001 zouden moeten ingaan; dat er vandaag de dag immers nog betrekkingen van gerechtelijk afdelingsinspecteur bestaan; dat verzoeker, door naar op handen zijnde hervormingen te verwijzen, een louter hypothetisch nadeel aanvoert dat bovendien niet uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling zou voortvloeien; dat het ambt van gerechtelijk afdelingsinspecteur ten slotte, zoals de verwerende partij heeft aangetoond, geen leidinggevend ambt is en dat de omstandigheid dat verzoeker niet in die betrekking is benoemd hem de aangevoerde specifieke ervaring niet ontneemt; dat de vertraging die verzoeker zou kunnen oplopen in de verdere ontwikkeling van zijn loopbaan een herstelbaar nadeel is, aangezien de verwerende partij, ingeval de bestreden handeling vernietigd wordt, zijn situatie zou moeten herzien uitgaande van de situatie

zoals die was net voordat de in voorkomend geval vernietigde handeling werd gesteld; dat het gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet bewezen is;

Overwegende dat niet voldaan is aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op achtentwintig juni tweeduizend door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**